

Задрънка и дарето и всички станаха за игра.

Играта разпали виното въ главитѣ и когато всички си на-сѣдоха — Иванъ Тънкия сложи пълна оканица на теме и тъна-никайки ;

„Все кога дойда, Нанке ле,
Все болна лежишъ.
Все болна лежишъ Нани ле,
Все ми си сърдита.

Той приклѣкваше, мѣташе крака, а оканицата не се мръд-ваше отъ главата му; ала на край когато да се вдигне. гла-вата му се бѣ замаяла и той се подхлъзна.

Оканицата иззвѣнтѣ на пода и виното се разлѣ.

— Е, видѣ ли че си пиянъ, — се тръсна жена му.

— М-м-ълчи, ти казвамъ се згълча Иванъ на жена си и за